

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716210773
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8716210773.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej v sporovej veci žalobcu: S. Č., H.. XX.X.XXXX, C. K., A. XXX/XX, proti žalovanému: S. Š., H.. XX.X.XXXX, C. S., N. L. XX, zastúpenému JUDr. Viktorom Novýsedlákom, advokátom, so sídlom v Poprade, L. Svobodu 2674/1, IČO: 42029538, o určenie neplatnosti právneho úkonu s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 12Csp/128/2016-94 zo dňa 29.1.2018, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. O trovách rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň zrušil neodkladné opatrenie nariadené Krajským súdom Prešov dňa 11.5.2017 pod sp.zn. 21Co/51/2017-58.

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 4.12.2014 bola vyhotovená písomná kúpna zmluva medzi predávajúcim S. Č. a kupujúcim S. Š.. Podľa bodu II. predávajúci prehlásil, že je výlučným vlastníkom 2-izbového bytu č. 3 s príslušenstvom na I. poschodí bytového domu nachádzajúceho sa na V.. A. súpisné číslo XXX, na pozemku parc. č. XXX/XXX, podielovým spoluvlastníkom pozemku, na ktorom je postavená bytová budova a podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu, všetko zapísané na LV č. XXXX, k.ú. K. v podiele 1/1. Dňa 10.12.2014 súdu nezistenou osobou bol vyhotovený návrh zmluvy o pôžičke, ktorá mala byť uzavretá medzi žalovaným ako veriteľom, Q. N. a žalobcom ako dlžníkom, predmetom ktorej malo byť poskytnutie peňažných prostriedkov dlžníkovi veriteľmi vo výške 18.000,- eur na bankový účet dlžníka XXXXXXXXXXX/XXXX vedenej v K. K., B..K.. Dlžník sa zaviazal poskytnuté prostriedky vrátiť do 28.2.2015. Účel pôžičky bol definovaný na vyplatenie záväzkov dlžníkom voči dražobnej spoločnosti F. O. Ž.. Zmluva mala nadobudnúť účinnosť dňom jej podpisu oboma zmluvnými stranami. Zmluvu podpísal iba žalobca a podpis žalobcu bol overený príslušným správnym orgánom. Dňa 10.12.2014 žalovaný a Q. N. v pozícii záložných veriteľov uzavreli so žalobcom ako záložcom zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva na zaistenie pohľadávky záložných veriteľov voči záložcovi, ktorá vznikla na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 10.12.2014, na základe ktorej poskytli záložní veritelia záložcovi ako dlžníkovi peňažné prostriedky v sume 18.000,- eur a záložca sa zaviazal tieto peňažné prostriedky vrátiť v lehote do 28.2.2015. Predmetom zálohu bol byt č. 3 na V.F.. A. XXX, k.ú. K., zapísaný na LV č. XXXX. Záložného práva spočívalo v zákazke akéhokoľvek nakladania so zálohom bez súhlasu záložných veriteľov. Záložnú zmluvu podpísali všetky zmluvné strany. Podpis záložcu bol overený dňa 10.12.2014. Dňa 11.12.2014 Q. N. predložil okresnému úradu návrh na vklad záložného práva

do katastra nehnuteľností. Správny orgán vklad povolil svojim rozhodnutím zo dňa 11.2.2015. Dňa 12.2.2015 žalovaný a Q. N.E. doručili Okresnému úradu S. vyhlásenie záložného veriteľa o vzdaní sa záložného práva k nehnuteľnému majetku, a to bytu č. 3 na V.F.. A. s prísl. Dňa 19.1.2015 notárom A.. P. Č. bola pod číslom H. vyhotovená notárska zápisnica o vyhlásení povinnej osoby S. Č., že S. Č. je povinný vypratať nehnuteľnosť, a to byt č. 3 najneskôr do 15.3.2015. Menovaný uznal tento právny záväzok čo do dôvodu a súhlasil s vykonateľnosťou tejto notárskej zápisnice. Podľa účtovného dokladu vyhotoveného R. C. dňa 10.12.2014 žalovaný vykonal na účet spoločnosti F. O., B..K.. hotovostnú platbu vo výške 7.720,81,- eur. Listom zo dňa 2.1.2015 S. K. K. žalobcovi potvrdila úplné splatenie úveru vymožením dlžnej sumy ku dňu 11.12.2014. Podľa potvrdenia vyhotoveného navrhovateľom dražby S. K. K. spoločnosti F. O., B..K.., vyčíslenie celkovej pohľadávky k 11.12.2014 predstavuje celkom sumu 7.720,81 eur spolu s DPH. Dňa 16.1.2015 platiteľ S. Š. vykonal hotovostný vklad na účet príjemcu K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 3.500,- eur. Podľa pokladničného dokladu K. K., dňa 10.12.2014 realizoval žalovaný hotovostný vklad vo výške 10.280,- eur na č. účtu: K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Svedok Q. N. uviedol, že sprostredkoval stranám sporu prevod vlastníctva bytu. Strany sa dohodli na kúpnej cene 30.000,- eur. Boli uhradené finančné prostriedky dražobnej spoločnosti, ktorá následne od dražby upustila. Žalovaný chcel mať istotu, že k zmareniu kúpy nedôjde a nepríde o peniaze, preto boli urobené ďalšie zmluvy. Z dôvodu možnej pochybnosti o vypratanie nehnuteľností bola vyhotovená tiež notárska zápisnica o záväzku žalobcu byť vypratať. Má vedomosť, že strany uzavreli kúpnu zmluvu, kúpna cena bola vyplatená na viacero častí žalovaným. Osobne bol prítomný pri vyplatení dost veľkej sumy, ktorú žalovaný žalobcovi uhradil osobne po podpise návrhu na vklad kúpnej zmluvy. Pred termínom vystaňovania sa žalobca zmenil svoje správanie, prestal s ním komunikovať. Nemá vedomosť o poskytovaní pôžičky. Vyplácané finančné prostriedky boli použité na úhradu dlhov žalobcu tak, aby mohla byť uzavretá kúpna zmluva. Nespomenul si na dokument, zmluvu o pôžičke s dátumom 10.12.2014. S poukazom na uvedené mal súd preukázané, že žaloba nie je dôvodnou. Poukázal na to, že v prípade, ak účastníci právneho úkonu uzavru právny úkon, ktorý účastníci nechcú uzavrieť, a ktorým predstierajú (simulujú) iný právny úkon, tzv. (disimulovaný právny úkon), je simulovaný úkon z dôvodu nedostatku potrebnej vôle subjektov neplatným a platným je tzv. zastretý právny úkon. Pri simulácii ide o obojstrannú nezhodu vôle a jej prejavu. V prípade simulácie vôbec nejde o právny úkon a zákon s ním viaže za následok absolútnu neplatnosť. Simulovaný právny úkon je neplatný nielen z dôvodu nezahody vôle a jej prejavu, ale aj z dôvodu obchádzania zákona a rozporu s dobrými mravmi. Podmienkou jeho platnosti je, že zastretý právny úkon zodpovedá vôli subjektov a spĺňa všetky zákonné predpoklady na jeho platnosť a má rovnakých účastníkov. V prípade, ak by bol takýto právny úkon nedovolený, alebo trpel niektorým z dôvodu neplatnosti, bol by právny úkon neplatný. Simulácia môže byť jednostranná alebo spoločná. Pri spoločnej simulácii musia byť o ňom uzrozmene oboje strany. Pri jednostrannej simulácii právnych úkonov sa postupuje v súlade s teóriou ochrany dôvery. Neplatnosti simulovaného právneho úkonu sa nie je možné úspešne dovolať voči tomu subjektu, ktorý úkon považoval za nezastretý (a to ak ho vzhľadom na objektívne okolnosti a riadnu opatnosť mohol považovať za nezastretý). V takom prípade je potrebné zabezpečiť ochranu dobrej viery osoby, ktorá o simulácii nevedela a nemala sa ako dozvedieť a právny úkon považovala za platný. Za prípady simulácie nemožno považovať nesprávne označenie právneho úkonu. Kúpna zmluva je dvojstranným, konsenzuálnym právnym úkonom, ktorým sa predávajúci zaväzuje odovzdať kupujúcemu predmet kúpy a kupujúci sa zaväzuje predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu kúpnu cenu. Zmluvou o pôžičke veriteľ prenecháva dlžníkovi druhovo určené veci a dlžník sa zaväzuje vrátiť veriteľovi veci rovnakého druhu. Podstatnými náležitosťami zmluvy sú prenechanie veci veriteľom dlžníkovi, povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu, vymedzenie požičiavaných vecí a dočasnosť zmluvy. Posudzovaná kúpna zmluva, ktorá mala byť zastretým právnym úkonom, obsahuje všetky podstatné náležitosti kúpnej zmluvy a to predmet kúpy a kúpnu cenu. Ak žalobca, vychádzajúc z obsahu jeho tvrdení poukazuje na to, že strany uzavreli zmluvu o pôžičke, a kúpna zmluva zo dňa 4.12.2014 bola iba obojstranne simulovaným právnym úkonom zastierajúcim uzavretie zmluvy o pôžičke, resp. že pri uzavretí kúpnej zmluvy konal v omyle, toto tvrdenie bol povinný preukázať. Pri preukazovaní svojich tvrdení sa žalobca dostal do dôkaznej núdze. Uzavretá kúpna zmluva nemá náležitosti zmluvy o pôžičke, ani náležitosti zmluvy o zriadení záložného práva tak, ako to vyplýva z ust. § 647 OZ a ust. § 151b OZ. Samotná dojednaná výška kúpnej ceny 30.000,- eur nekorešponduje s tvrdením žalobcu o výške pôžičky 18.000,- eur. Túto výšku obsahuje návrh iného právneho úkonu, a to písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 10.12.2014, ktorá však nebola podpísaná žalovaným. Táto písomnosť bola základom pre uzavretie zmluvy o zriadení záložného práva k bytu, vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností aj vyhlásenia žalovaného ako záložného veriteľa o vzdaní sa záložného práva. Žalovaný poprel, aby kúpna zmluva bola disimulovaným úkonom a zastierala uzavretú zmluvu o pôžičke. Vždy

mal záujem iba o odkúpenie nehnuteľnosti a ďalšie písomnosti a právne úkony mimo kúpnej zmluvy mali iba zabezpečiť, aby o finančné prostriedky uhradené do realizácie vkladu vlastníckeho práva z kúpnej zmluvy, ak by k prevodu nedošlo, neprišiel. Sám žiadnu zmluvu o pôžičke nepodpísal. Sumu 18.000,- eur žalobcovi a v prospech žalobcu dražobnej spoločnosti poukázal v termíne stanovenej v kúpnej zmluve. Vyhodnotením dôkazov každého samostatne a v ich vzájomnej súvislosti súd obrane žalovaného uveril. Jeho tvrdenia preukazuje tiež vypočutý svedok ako aj listinné dôkazy týkajúce sa úhrady dlhu žalovaným za žalobcu dražobnej spoločnosti po vyhotovení kúpnej zmluvy. Svedok popísal okolnosti uzavretia kúpnej zmluvy. Z tejto je zrejmý predmet kúpy, výška kúpnej ceny a podmienky jej splatnosti. Žalobca podľa tvrdenia svedka sám inicioval odpredaj nehnuteľnosti a podpisom zmluvy sa so žalovaným dohodol na jej podstatných náležitostiach. V konaní nebolo zistené, aby žalovaný pri uzatváraní kúpnej zmluvy konal v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca netvrdil, že od kúpnej zmluvy odstúpil pre nezaplatenie kúpnej ceny. Iba takýmto jednostranným odôvodneným právnym úkonom predávajúceho dochádza k zrušeniu zmluvy od počiatku a vzájomné vzťahy strán sú následne riešené ustanoveniami zákona o bezdôvodnom obohatení. Pretože žalobca nepreukázal niektorý z dôvodov zrušenia, resp. neplatnosti kúpnej zmluvy, nepreukázal ani to, že je naďalej vlastníkom spornej nehnuteľnosti. Žalobca sa po odpredaji nehnuteľnosti nemôže domáhať práva na bývanie v tejto nehnuteľnosti za stavu, kedy mu bola vyplatená kúpna cena a sám deklaroval svoju povinnosť z bytu sa vysťahovať v dohodnutej lehote. V súlade s ust. § 335 ods. 1 CSP súd prvej inštancie zrušil nariadené neodkladné opatrenie, pretože žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 a § 262 CSP.

3. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca dôvodiac, že súd rozhodol na pojednávaní bez jeho účasti, a to aj napriek tomu, že bol riadne telefonicky ospravedlnený, pričom nedal súhlas na pojednávanie v jeho neprítomnosti. Poukazuje na to, že súd sa uspokojil s tvrdením žalovaného, že nemá viac takýchto obdobných káuz. Ďalej sa súd uspokojil s tvrdením žalovaného, že so žiadnou zmluvou o pôžičke nesúhlasil, pritom keby si súd vyžiadal originály všetkých zmlúv, ktoré sú na katastri, zistil by, že jeho tvrdenie je klamstvo, pretože zmluva o pôžičke bola súčasťou Zmluvy o zriadení záložného práva, na základe ktorého bolo aj zriadené záložné právo v KN. Uviedol, že potreboval pôžičku a žiadny byt nepredal s tým, že keby ho chcel predať, tak by ho predal cez realitnú kanceláriu. Tiež svedok S.. N. vo svojej výpovedi uviedol, že nevie o žiadnej zmluve o pôžičke, čo je pozoruhodné, pretože zmluva o pôžičke bola súčasťou záložnej zmluvy, ktorú on sám podpisoval. Preto žiada, aby boli na základe súdneho príkazu vyžiadané kópie originálnych zmlúv z Katastra nehnuteľností S., aby bol prelustrovaný žalovaný, ktorý svojim klamstvom tvrdil, že nemá inú podobnú kauzu a aby bol svedok N. a jeho svedectvo vyhodnotené ako nedôveryhodné. Poukázal na to, že súdu predložil písomné dôkazy o tom, že od samého začiatku to bola pôžička, čo dokazovala aj záložná zmluva, no súd radšej uveril žalovanému a jeho svedkovi p. N., namiesto toho, aby si vyžiadal konkrétne listiny z KN, overil si tvrdenia žalovaného a svedka a navyše rozhodol aj napriek ospravedlneniu v jeho neprítomnosti bez jeho súhlasu.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukazuje na to, že odvolanie je zmätočné, nie je z neho zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov žalobca rozsudok súdu prvej inštancie napáda. Žalobca bol počas konania na súde prvého stupňa pasívny, ani raz sa pojednávania nezúčastnil a nikdy nežiadal, aby sa pojednávanie odročovalo. Žalobca mal možnosť sa konania v plnej miere zúčastniť a po procesnej stránke nie je možné vytknúť konaniu na súde prvej inštancie žiadnu vadu. Žalobca nevyužil možnosť doplniť dokazovanie a jeho návrhy na dokazovanie uvádzané v odvolaní sú tak neurčité, že ich nie je možné vykonať, navyše v súlade s § 366 CSP už na takéto prostriedky procesného útoku alebo obrany nemožno prihliadať. Žalobca neponúka žiadne dôkazy na preukázanie opaku skutočností dokázaných svedeckou výpoveďou Q. N.V.. Žalobca v odvolaní poukazuje na listinné dôkazy, a to zmluvu o zriadení záložného práva, zmluvu o pôžičke, pričom tieto zmluvy sú súčasťou spisu a súd prvej inštancie ich zohľadnil pri svojom rozhodnutí. Žalobca síce poukazuje na zmluvu o pôžičke, avšak zároveň súd neinformuje prečo túto pôžičku nespláca, a teda je zrejmé, že ani on peniaze poskytnuté od žalovaného nepovažuje za pôžičku, ale za kúpnu cenu. Žalovaný trvá na tom, že kúpna cena bola vyplatená v celom rozsahu vrátane poslednej splátky vo výške 8.500,- eur k rukám žalobcu, čo potvrdil aj svedok N.. Samotné odvolanie neobsahuje žiaden odvolací návrh a aj samotné odvolacie dôvody sú formulované tak nejasne, že nespĺňajú náležitosti odvolacích dôvodov v zmysle § 363 CSP. Preto žalovaný žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil a žalobcu zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona číslo 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), v zmysle pravidiel uvedených v § 470 ods. 1, 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie žalobcu, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu, ako aj na príslušnej webovej stránke najmenej 5 dní vopred. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalobcu a vyjadrením žalovaného odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Podľa § 41a ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný úkon, ak to zodpovedá vôli účastníkov a ak sú splnené všetky jeho náležitosti. Neplatnosť takého právneho úkonu sa nemožno dovoľávať voči účastníkovi, ktorý ho považoval za nezastretý.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedali vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

9. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalobca neargumentuje žiadnymi novými skutočnosťami a dôkazmi v zmysle § 366 CSP, s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal, a ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu alebo jeho právneho hodnotenia. Z konania pred súdom prvej inštancie i pred odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

10. Vzhľadom na odvolaciu námietku žalobcu, že súd vo veci rozhodol napriek ospravedlneniu v jeho neprítomnosti bez jeho súhlasu, posudzoval odvolací súd, či postupom súdu prvej inštancie bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom.

11. V súvislosti s touto odvolacou námietkou žalobcu poukazuje krajský súd na to, že pod odňatím možnosti konania pred súdom, vo všeobecnej rovine sa rozumie procesný nesprávny postup súdu, priečiaci sa zákonu, ktorý ma za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania. Na takéto vady konania, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, musí odvolací súd prihliadať z úradnej povinnosti, t.j. aj vtedy, ak by v odvolaní uplatnené neboli. Medzi takéto vady sa zaraďuje aj odňatie možnosti konať účastníkovi konania pred súdom. Pritom pod odňatím možnosti konania pred súdom sa považuje taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožnila realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a práva ochrany záujmov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžso/64/2016 z 8.2.2016) a „podľa ustanovení súdnej praxe Najvyššieho súdu sa odňatie možnosti konania pred súdom rozumie postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok (teraz Civilný sporový poriadok pozn. odvolacieho súdu) dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a podobne)“ (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 318/2015 z 30.6.2015).

12. Z obsahu spisu je zrejmé, že okresným súdom bol stanovený termín pojednávania na 29.1.2018, a predvolanie na toto pojednávanie bolo žalobcovi doručené dňa 3.1.2018 (č.l. 77 spisu). Následne v deň pojednávania žalobca prostredníctvom tretej osoby ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu hospitalizácie, pričom nežiadal o odročenie pojednávania. Prvoinštančný súd uznesením podľa § 180 CSP rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu.

13. Odvolací súd tak konštatuje, že súd prvej inštancie mal dňa 29.1.2018 splnené všetky procesné podmienky na prejednanie a rozhodnutie veci na pojednávaní. Prvoinštančný súd nariadil pojednávanie podľa § 177 ods. 1 CSP pri zachovaní lehoty podľa § 178 ods. 2 CSP. Účastníci konania boli riadne a včas na pojednávanie predvolaní. Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, pričom o odročenie pojednávania nežiadal. Preskúmaním postupu súdu prvej inštancie, s prihliadnutím na všetky okolnosti veci, odvolací súd vyhodnotil postup tohto súdu ako správny, keď na prejednanie veci na pojednávaní dňa 29.1.2018 mal prvoinštančný súd splnené všetky podmienky stanovené zákonnými ustanoveniami §§ 177 a nasl. CSP. Dôsledky pasivity účastníka v konaní nemôžu byť vyhodnotené ako vadný procesný postup súdu.

14. Navyše, zo žiadneho z ustanovení Civilného sporového poriadku nemožno vyvodit', že by súd v každom prípade musel vypočuť účastníka konania. Výsluch účastníka je iba jedným z dôkazných prostriedkov (§ 195 CSP) a tento súd hodnotí ako každý iný dôkaz. Pri nedostatku výpovede účastníka, súd zväži, či to nie je na ujmu riadneho zistenia skutkového stavu veci. Súd prvej inštancie preto nepochybil, ak majúc za to, že skutkový stav zistený z vykonaných dôkazov stačí na rozhodnutie vo veci samej, žalobcu, ktorý bol v konaní pasívny, v konaní nevypočuť. Okresný súd svojím postupom žalobcu nevyplúčil z realizácie žiadneho procesného práva, ktoré mu priznáva Civilný sporový poriadok.

15. Z uvedených dôvodov odvolaciu námietku žalobcu o odňatí možnosti konať pred súdom postupom súdu prvej inštancie vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

16. Podľa citovaného ustanovenia § 41a ods. 2 Občianskeho zákonníka nie je platný zastretý právny úkon (simulovaný), keďže tu chýba vôľa účastníkov takého úkonu. Platí nezastretý právny úkon (dissimulovaný). Musí však zodpovedať vôli účastníkov a súčasne spĺňať všetky jeho náležitosti (zjavne podstatné zložky právneho úkonu). Zastretý právny úkon nebude platný, ak sám osebe bude mať niektorú vadu vyvolávajúcu jeho neplatnosť (absolútnu alebo relatívnu, úplnú alebo čiastočnú).

17. Simulovaný právny úkon môže vyvolávať dôsledky spojené s platným právnym úkonom voči tomu, kto ho so zreteľom na všetky okolnosti prípadu považoval za nezastretý úkon. Voči takému účastníkovi sa nemožno dovolať neplatnosti zastretého právneho úkonu. Dôkazné bremeno v tomto prípade zaťažuje druhého účastníka úkonu, resp. ostatných účastníkov úkonu, ktorí musia preukázať, že chránený účastník mal a mohol vedieť o simulovaní právneho úkonu.

18. Simulácia právneho úkonu, na ktorú sa v priebehu konania i v podanom odvolaní žalobca odvolával, nebola preukázaná. V tomto smere neboli zo strany žalobcu navrhnuté dôkazy a navyše, tento sa nezúčastnil pojednávania na okresnom súde.

19. Simuláciu možno s úspechom namietat' len vtedy, ak obe strany konali s úmyslom právny úkon simulovať, čo na strane žalovaného preukázané nebolo. Tvrdenia žalovaného boli navyše podporené aj výpoveďou svedka Q. N.Š..

20. Dôkazy, ktoré žalobca navrhol v podanom odvolaní, nie je účelné vykonávať v štádiu odvolacieho konania, pretože ide o tzv. novotu v odvolacom konaní (§ 366 CSP). Tieto dôkazy mohol žalobca navrhnúť už v štádiu prvoinštančného konania, avšak to neurobil, pričom nejde o dôkazy, ktoré by mu neboli známe.

21. V ostatnom odvolací súd len poukazuje na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, a to aj vo výroku o náhrade trov konania a vo výroku o zrušení neodkladného opatrenia.

22. Vychádzajúc z uvedených dôvodov, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP ako vecne správny potvrdil, vrátane osvojenia si jeho dôvodov.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu 100 %.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).